

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 4 nummer 12, december 2019

Een letterlijk fleurig plaatje in deze donkere tijden: Mammillaria candida in bloei

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
voorzitter th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg 0485 - 880300
penningmeester jjongekrijg@ziggo.nl

Riet Maessen 024 – 3440425
secretaris rietmaessen@xs4all.nl

BIBLIOTHECARIS

Lieda Dekker 0487 – 561803
 liedadekker@icloud.com

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
 th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 15,- per jaar.
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of T.
Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:
Elke eerste dinsdag van de maand bij HELICON opleidingen,
Marga Klompélaan 37, 6532 SB, Nijmegen. Aanvang 19.30
precies.

UITNODIGING

Let op: de volgende bijeenkomst is op

dinsdag 17 december

op de gewone locatie: Helicon aan de Marga Klompélaan 37 in Nijmegen.

Dan komt Andre van Zuijlen naar ons toe met een lezing over Peru, maar andere opties zijn ook bespreekbaar.

Op

dinsdag 7 januari

hebben we weer de traditionele nieuwjaarsborrel. Dit keer weer bij Loes en Theo.

Jullie zijn welkom vanaf 19.30 uur.

VERSLAGEN

Verlag bijeenkomst **dinsdag 5 november**

Aanwezig: Theo, Lieda, Ludwig, Gerard, Ton, Anton, Nia, Jac en Johanna.

Afwezig wegens vakantie naar Madagascar: Riet en op Madagascar kreeg Riet een appje van Mireille, dat ze het niet ging halen.

De vergadering wordt geopend door Theo. We zouden vanavond planten meenemen, waar 'iets mee was'. Deze planten zullen we voor de pauze bespreken. Na de pauze zal Johanna wat vertellen en foto's laten zien van haar cactusreisje naar Duitsland. Bijna iedereen heeft wel enkele planten meegenomen. We beginnen met Lieda. Zij heeft o.a. 2 echinopsissen meegenomen. De eerste is *Echinopsis eyriesii*, een mooie plant, die ze 10 jaar in haar bezit heeft en het ook in haar nieuwe kas heel goed doet en rijk bloeit. De tweede echter is duidelijk geëtioloerd, wat heel vreemd is, want hij krijgt dezelfde hoeveelheid licht als de andere echinopsis. Volgens Ludwig heeft hij te weinig voeding en hij raadt

De planten van Lieda

haar aan hem te verpotten. Verder heeft ze een *Opuntia subulata* cristata meegenomen.

Maar inmiddels zijn uit deze cristaat lange stengels gegroeid. Dus je zou zeggen dat hij weer naar de normale vorm overgegaan is, ware het niet dat deze stengels ook niet normaal zijn. Overigens klopt de naam ook niet. Haar wordt het advies gegeven om alle stengels eraf te snijden en deze ook eens op te potten, kijken wat het dan wordt. Hopelijk gaat de oude plant dan ook weer over naar zijn cristaatvorm.

En dan heeft ze een heel bijzonder cactus meegenomen. Zelf gemaakt, inclusief stekels en pot. Een waar kunstwerk.

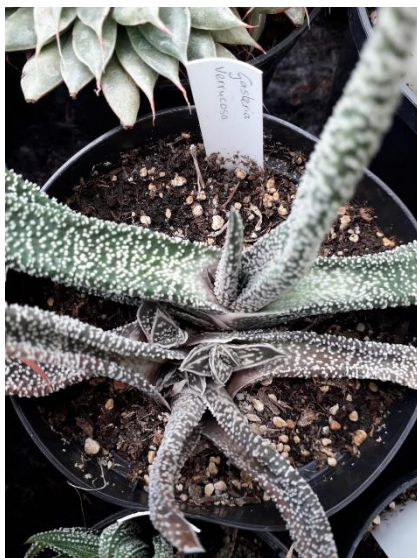

De zelfgemaakte 'cactus' van Lieda

Johanna heeft een *Hydnophytum puffii* meegenomen. In 2017 gekregen op een ALV vergadering, die gehouden werd bij Plantveredelingsbedrijf Corn. Bak B.V., waar we toen na de vergadering een rondleiding kregen. Het plantje is een zogenaamde 'mierenplant' (Myrmecodia). Hij deed het aanvankelijk heel goed, maar ging toen opeens krinkels maken in het blad en hield toen ook op met groeien. Maar hij blijft wel in leven. Het advies is om eens een takje af te knippen en kijken of hij dan weer gewone bladeren gaat maken.

De hydnohytium van Johanna

De gasteria van Johanna

Ze heeft ook nog een *Gasteria verrucosa* meegenomen, waarbij de nieuwe scheuten, niet zoals gebruikelijk onderuit komen, maar tussen de bladeren uit het hart. Zelf vraagt ze zich af of het hart misschien beschadigd is, maar dat wordt niet waarschijnlijk geacht. Onze Heer heeft soms rare kostgangers.

Theo heeft diverse cristaten meegenomen, o.a. een 2,5 jarig plantje, die bijzonder snel groeit. Het is gekocht bij kwekerij van Workum in Herveld, naar wie we enkele jaren geleden een excursie hadden. Ook bij van Workum gekocht een Mammillariacristaat en op de open dag van Edelcactus een

normaal groeiende Euphorbia, maar met een beginnende cristaatvorm, die nu een mooie grote cristaat geworden is.

Het is een avond vol van cristaatplanten, want ook Ton heeft een cristaat meegenomen en wel van een Aeonium, een mooie bonte vorm, met de toepasselijke naam: Sunburst. Ook gekocht op een excursie van ons, die keer naar Essen.

Mammillariacristaat van Theo

Euphorbiacristaat van Theo

En natuurlijk heeft onze Rotterdammer weer een grapje meegenomen. Er is iets met de plant aan de hand en wij mogen bekijken wat dat is. Hij gaat van hand tot hand, maar hoe we ook kijken, we zien niets vreemds. Degene, die er die avond niet waren, moeten maar eens even goed naar de foto kijken en niet verder lezen.

De plant maakt O-tjes. Op de foto is er 1 te zien, maar er zitten er diverse aan. Heel apart. De plant is gekocht bij Aat Uijen en heet *Rhipsalis neves-armondii*.

Aeonium 'Sunburst' van Ton

Rhipsalis neves-armondii van Ton

Dan zijn Jac en Nia aan de beurt. Zij hebben op het cactusreisje naar Duitsland (in juli) bij Steinfeld een Haemanthusbol meegenomen. De eerste maand deed hij niets, wat ook begrijpelijk was, want ze bloeien in de lente. Een eerste begin van bloei kwam net toen ze een weekje op vakantie gingen. Om niet het risico te lopen, dat hij uitgebloeid was als ze weer terugkwamen, hebben ze hem aan de burens gegeven en gevraagd om hem in de gaten te houden. En ja hoor, na een paar dagen kregen ze een foto met de tekst: hij begint te komen! Vervolgens kregen ze iedere dag een foto en na 5 dagen was hij in volle glorie! Bij thuiskomst glorieerde hij gelukkig nog steeds. Volgens kenners (met Anton als specialist op Haemanthusgebied) was het een *Haemanthus multiflorus subsp. multiflorus*. Als laatste heeft Gerard 3 planten meegenomen, waar hij de naam niet van weet en wel graag zou willen weten. De kenners onder ons, Theo en Ludwig kunnen hem gelukkig daarbij helpen. Alleen weet ik de namen niet meer. Johanna heeft nog wat planten meegenomen om weg te geven. Voor 1 daarvan, een *Haworthia truncata* zijn meerdere

De haemamthus van Jac en Nia in knop en in volle glorie

gegadigden en die wordt verloot. Lieda is de gelukkige. Het kan een beetje als een cadeautje beschouwd worden, want ze wordt over 2 dagen 70 jaar en trakteert op appeltaart.

Voor de pauze wordt nog snel even de zaaiwedstrijd behandeld. We hadden in februari 2 soorten gekregen. 5 zaadjes van de Agave, die bij Riet gebloeid heeft (zie voorpagina van het oktobernummer van Succulenta) en 10 zaadjes van de boom, die bij Johanna in de tuin stond en die ze zelf ook uit zaad opgekweekt had: *Albizia julibrissima*. Alleen Theo, Ton en Johanna (alleen de Albizia) hebben ze gezaaid. Van de Agave is er bij Theo 1 opgekomen, van de Albizia 4.

Johanna heeft alleen de Albizia gezaaid en wel pas in juli. Door de verhuizing kon ze de Agavezaadjes niet meer vinden. Bij haar zijn

4 Albizia's opgekomen, maar er maar 2 overgehouden. Maar dan de Albizia's bij Ton, die zien er geweldig uit. Hij heeft ze al gesnoeid en nu zien ze er al uit als Bonsai boompjes. Hij heeft ze in februari al gezaaid en van de zomer buiten gezet en meermalen verpot.

Helaas heb ik geen foto ervan genomen. Maar misschien wil Ton voor de volgende Noviocactum wel een foto naar Theo opsturen (Opmerking Theo is gebeurd, zie verderop in dit nummer) Dan is het pauze met lekkere appeltaart.

Na de pauze laat Johanna foto's zien van het al eerder genoemde cactusreisje naar Duitsland. Een Belgische cactusvereniging organiseerde vanwege het 10-jarig bestaan een reisje naar Zuid-Duitsland met de bus, waarbij verschillende kwekers en botanische tuinen bezocht zouden worden. Zelf duiden ze het als volgt: *“Met deze meerdaagse clubreis willen we ons 10e werkjaar in de kijker zetten. Van 6 tot 10 juli 2019 willen we iedereen, lid of geen lid, de kans bieden om aan een democratische prijs verschillende, iets verder gelegen locaties in Duitsland te bezoeken.”*

Sjaan Storsbergen tipte mij en ik had meteen zin. Vervolgens sloten Riet, Nia en Jac zich er ook bij aan. Het werd even nog wat lastig, want we vertrokken 's ochtends om 7 uur vanuit Antwerpen. Riet en ik zijn toen maar een dag eerder naar Antwerpen gegaan en we hebben in een hotel overnacht. Nia en Jac kwamen vanuit Wenen, waar ze op vakantie waren, met de trein naar ons hotel. Ons eerste bezoek was in Nederland, de kwekerij in Ospel, waar we net dit jaar met onze excursie geweest waren. Maar er is genoeg te zien daar en bovendien kregen we er gratis koffie/thee en konden we ons meegebrachte ontbijt opeten.

Ons volgende adres was Winter Kaktus in Hüffelsheim. Een zeer toepasselijke naam. Want op een oppervlakte van 9000 m² werden daar alleen winterharde cactussen gekweekt. Het word 's winters daar -20 °C , maar de Echinocereussen, Opuntia's, Escobaria's, Yucca's e.d. deden het prima. Het terrein lag hoog, het was warm en er waaide een straffe wind: je waande je in Mexico of Zuid-Afrika. Er was een gedeelte mooi aangeplant en een gedeelte in potten voor de verkoop. Het was een mooie ervaring.

Ons hotel lag in Oberharmersbach, een dorpje in het Zwarte Woud. Het was daar dat ik me bedacht dat ik meer gezelligheid van de Belgen verwacht had. Maar gelukkig waren we met in totaal 10 Nederlanders, waarvan 6 dus heel goede bekenden en met elkaar hebben we veel lol gehad. Maar ik moet ook zeggen,

dat de Belgen heel gemakkelijk waren en nooit zeurden als het even anders liep dan gepland. De meesten waren ook ouder, 3 stellen waren zelfs 50 jaar getrouwd tijdens de reis, maar we moesten ze maar niet toezingen op advies van Betty, onze lieve reisleidster, die heel zorgzaam en zorgvuldig was. Aan haar hulde! De volgende dag zouden we naar het Bloemeneiland Mainau in de Bodensee gaan. Maar ze gaven heel veel regen op voor die regio. Daarom dag 2 en 4 omgewisseld. Wat een zeer goede keuze bleek te zijn. Want deze dag geen regen in het gebied waar we nu waren en op dag 4 prachtig weer op het Bloemeneiland. Vandaag gingen we eerst naar de Botanische tuin van Heidelberg, een 4 ha groot terrein. Eerst op naar de kassen natuurlijk. Het is al een heel oud complex en dat is te zien aan de grote oude planten uit alle delen van de wereld. Helaas was de cactuskas dicht. Een beetje vervelend was het dat het restaurant

in de tuin dicht was, omdat het zondag was (geen studenten) en we veel tijd kwijt waren met het zoeken naar een koffie/lunch gelegenheid. Dit was trouwens sowieso een minpuntje van meer dagen. Een lunchpakket vanuit het hotel zou een goed idee zijn voor een volgende keer.

Het volgende adres was Kakteenland in Steinfeld. Een grote kwekerij, die er zeer netjes uitzag met ook nog eens gezond uitzierende planten. De planten waren zelfs op alfabet gerangschikt. Een niet onbelangrijk positief punt was ook nog dat de planten niet duur waren. Dus er werd redelijk veel gekocht. En hier konden we gemakkelijk en smakelijk (Mexicaans) eten en drinken.

Hierna zouden we naar de kwekerij van Andreas Wessner gaan, maar door een misverstand en nu ook nog omdat het zondag was, waren we niet welkom.

Dag 3 voerde ons naar de Botanische Tuin van de universiteit van Tübingen, 10 ha groot. We werden daar heel prettig en hartelijk ontvangen. Bij de ingang al direct een mooie rotstuin met bloeiende Yucca's. Een eindje verderop een vrij nieuw kassencomplex. We werden in 2 groepen verdeeld en kregen ieder een eigen gids mee, die kennis van zaken had. Onze groep kreeg een, tenminste voor mij en de meesten van de groep, bekende mee. Iemand die bij Köhres gewerkt had en ook altijd op de ELK stond. Dit jaar trouwens ook weer.

De tuin dateert uit 1675 en is aangelegd op een heuvel. De hellingen zijn aangelegd met verschillende bloemperken. Er is een tropische kas van 12 m hoog en 2 cactuskassen, waar we hier wel in mochten. Een kas heeft een speciale afdeling met planten van de Canarische eilanden. Indrukwekkend allemaal en ook hier eigenlijk te weinig tijd om alles te bekijken.

Het volgende adres is het Wilhelminapark in Stuttgart. Een Botanische tuin met 5000 plantensoorten en 1000 diersoorten. Een combinatie van botanische tuin en dierentuin. Veel kassen, goed verzorgd, met o.a.: cactussen, vetplanten en orchideeën. Ook hier eigenlijk te weinig tijd.

En toen op naar Uhlig in Kernen, bij iedereen wel bekend. Eigenlijk maar een kleine, wat oudere kwekerij. Maar wel met bijzondere planten, maar helaas ook met bijzonder hoge prijzen. Aarzelend wordt er toch nog het één en ander aangeschaft.

Johanna

Foto-impressie van het Duitsland reisje:

Kwekerij in Ospel

Bij Uhlig

Winter kaktus

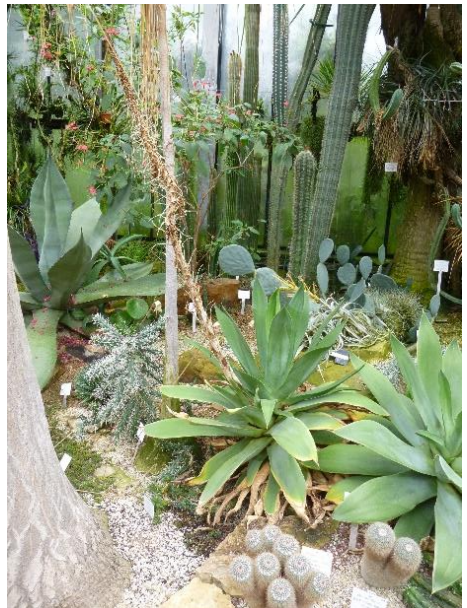
Kakteenland Steinfeld

Botanische Tuin Heidelberg

Botanische Tuin Tübingen

Wilhelminapark

EEN KIJKJE IN DE ZAAI- EN STEKKEUKEN VAN GRIJZE TON

Op de clubavond van dinsdag 5 november jl., werden door drie leden de zaairesultaten getoond van de "*Albizia julibrissima*". Op 5 februari 2019 had Johanna van haar eigen boom de zaden geogst en aan liefhebbers pro deo aangeboden. Het eindresultaat was niet al te best, twee zaailingen erg sprietig (Johanna en Theo). De plant van ondergetekende was al een klein boompje. Ik zei dat ik niets bijzonders had gedaan maar dit was niet

helemaal waar bedacht ik mij. De zaden heb ik gelijk gezaaid in goeie potgrond van de Boerenbond, gewoon in een kunststofbakje van de Chinees. Dan komt waarschijnlijk de truc, bij de eerste watergift voeg ik 'Rhizotonic' toe. Dat is wortelbevorderaar die ook in een ander circuit gebruikt wordt. Het zaaisel lekker warm in de kas, na het ontkiemen het bakje buiten op een halfschaduw plekje. Oppotten in een 10,5 cm pot en hup in de zon, regelmatig water en om de drie weken plantprod 10-52-10 in het water. Ik heb ervaren dat heel veel planten, ook zaailingen, het in de buitenlucht veel beter doen dan in een toch wel afgesloten kas. Maar het allerbelangrijkste is toch wel je uitgangsmateriaal; schone potten, goed vers zaad, goeie potgrond (niet van een Bouwmarkt), de kluit gewoon een keer wat droog laten worden.

Wanneer de kluit droog is gaan de wortels water zoeken ze moeten actief zijn, bij een constant natte kluit denken de wortels “bekijk het maar ik heb niets te doen” en sterven af.

Op de bijgaande foto's kun je zien hoe de zaailingen het bij ons naar hun zin hebben, ik heb echt gezaaid na onze clubavond van 5 februari 2019. Goeie potgrond kost wel wat maar het resultaat is veel beter.

Ton Ramak

